

Prefață

O istorioară veche spune că Dumnezeu a creat lumea din trei hohote de râs. Asta înseamnă că El are mult umor, iar noi avem înscris în ADN și simțul acesta. De aceea toți oamenii țin minte bancuri. Ce-i drept însă, doar unii le spun haios. Au un talent al lor. Le curge prin vene sânge de histrion. Alții, chiar mai puțini, inventează anecdotele – deși eu am o bănuială, s-ar putea să le sufle la ureche cineva mai de Sus, nu degeaba există expresia „mi-a venit o idee“. Asemenea oameni adulmecă izul comic de la o poștă și pot să concentreze poanta în câteva cuvinte bine țintite. Au și mintea brici.

Puțini, însă foarte puțini dintre noi deslușesc și savurează tâlcul unui banc. Nu pentru că celorlalți le-ar lipsi organul de simț. Nici vorbă. Vremurile sunt cum sunt. Au fost furate Soarele și Luna, iar forțele întunericului le-au dosit bine. Ca-n poveste. Păpușarii sistemului au răsturnat valorile, le-au luat în bășcălie, și au așezat pe soclu societatea de consum care a ridicat la rang de virtute superficialitatea. A transformat în stil de viață alunecarea pe suprafețe. Dacă așa trăim, cine mai are apetit și intuiție să vadă miezul unui banc?

Dar Dumnezeu are umor în eternitate. Nu se-mpiedică de o nimica toată, de o conspirație planetară. Știe că cine zâmbește mai degrabă mintea își limpezește. Și se bazează pe asta. De aceea, a făcut în așa fel încât ochiul care vede sâmburele de înțelepciune dintr-o poantă să deprindă și măiestria de a descifra însuși miezul lumii. E unul din tâlcurile glumei cosmice. Aceea care l-a făcut pe Dumnezeu să izbucnească în trei hohote de râs, care nu s-au oprit nici până în ziua de azi...

- **Chelner!**
- **Yes, sir!**
- **Am o muscă în ciorbă.**
- **Da, dar aveți și un păianjen pe felia de pâine...**

Oricât de grozav s-ar crede un lord, o muscă îi poate face felul. Și felul unu, și felul doi. Așa e viața. Nobilul e deranjat de insectă, dar probabil că nu are nimic împotriva unui trabuc, care e mult mai nociv. Gâza e în pericol de înec, însă asta nu-l sensibilizează deloc. Poate că și pe chelner îl apasă ceva, dar lordul e lord și totul i se cuvine. Restaurantul se învârte în jurul lui. Însă, cu toată importanța pe care și-o dă, nu poate controla un anumit aspect: frica de moarte. Lui nu-i pasă de muscă sau de ciorba întinată, îl preocupă propria persoană. Cine știe pe ce s-o fi așezat găngania? Muștele nu sunt prea fițoase din fire. Pot servi masa și într-o latrină. La asta se gândește lordul. E o problemă ce trebuie rezolvată urgent.

Fiind de rang nobiliar, vrea să fie servit ireproșabil. Cu această ocazie îi atrage atenția chelnerului pentru neglijența în serviciu. Deși are o condiție socială mult mai modestă decât clientul, ospătarul este înțelept: „Da, dar aveți și un păianjen...”

La o primă ochiadă, replica lui e un pic malițioasă. E primul nivel de percepere al poantei: cei din clasele de jos sunt într-un conflict nedeclarat cu „aleșii”. Au și de ce. Dar răspunsul chelnerului înseamnă cu mult mai mult. Cheia înțelegerii mesajului profund se află la păianjen. El este asociat în multe tradiții cu Creatorul cosmic care țese pânza creației; demiurg al unei realități iluzorii care în final resoarbe opera în El însuși. Privită prin prisma acestei simbolistici, replica ospătarului capătă adâncimi nebănuite.

El vorbește lordului despre Dumnezeu. Îi sugerează, într-un mod foarte subtil, să aibă încredere în viață, în soluțiile ei. Prea face caz din nimic și sunt lucruri mai importante care necesită atenția. Îi transmite în cuvinte simple un mesaj foarte profund: să nu mai opună rezistență. Fiecare problemă are și o soluție. Iar când noi ne încredem total în Dumnezeu, dificultățile se rezolvă de la Sine.

π

Dumnezeu îl trimite pe Sf. Petru să vadă cu ce se ocupă studenții în sesiune.

La întoarcere Sf. Petru dă raportul:

- La început de sesiune cei de la Medicină învață de rup, cei de la Drept la fel... iar studenții de la Politehnică... petrec, ca să vezi Doamne.

La mijlocul sesiunii Sf. Petru mai face o vizită inopinată pe Pământ și prezintă din nou situația Tatălui Ceresc:

- Studenții de la Medicină învață de rup, sunt aproape terminați, cei de la Drept sunt numai cu burta pe carte, iar Politehnică... să-mi fie cu iertare, Doamne, tot bairam.

Cu o zi înainte de examen Sfântul Petru face din nou o inspecție și prezintă o ultimă dare de seamă:

- Doamne, medicii sunt leșinați de-atâta învățat, cei de la Drept sunt cocoșați de-atâta învățat.

- Și Politehnică? întreabă Dumnezeu curios de-a binelea.

- Păi, Politehnică se roagă din tot sufletul...

- Buuuun... Pe ăștia îi trecem...

π

Când NASA a început să trimită astronauți în spațiu s-a descoperit că pixurile nu funcționează în imponderabilitate. Oamenii de știință americani au cheltuit 12 miliarde de dolari și s-au chinat zece ani să inventeze un pix care să scrie chiar și în lipsa gravitației, ținut cu susul în jos, sub apă, pe orice suprafață, inclusiv pe sticlă și la orice temperatură, de la condiții de îngheț până la 300°C. Rușii au folosit un creion...

π

Un tip intră agitat în cabinetul psihanalistului:

- Domnule doctor, domnule doctor, sunt disperat, în fiecare seară când mă bag în pat am impresia că este cineva sub pat. Când mă uit sub pat, am impresia că este cineva pe pat...și tot așa... pe pat, sub pat, pe pat, sub pat... o să înnebunesc, ajută-mă.

- Domnule, asta o rezolvăm fără nicio problemă în trei ani de ședințe. Vino de trei ori pe săptămână!

- Dar cât costă o ședință la dumneavoastră?